Nedjelja, 24.07.2011.g.

Danas na misi dogodilo mi se nekoliko prekrasnih trenutaka. I opet sam plakao. Suze su samo tekle a nitko nije primijetio, čak ni moja supruga koja je bila do mene.

Svaki put na početku mise ja stavim PRED GOSPODINA, NA NJEGOV OLTAR, NEKU NAKANU, NEKE LJUDE I NJIHOVE POTREBE, TE GA MOLIM DA MI USLIŠI TE MOJE MOLITVE. MOLIM GA NAJOBIČNIJIM

RIJEČIMA,
DA
MU
STAVLJAM
NA
TOJ
MISI
PRED
NJEGA,
NA
NJEGOV
OLTAR,
PRIJE
NJEGOVE
PRETVORBE
U
KRUH
I
VINO,
POTREBE
NEKIH
LJUDI,
NJIHOVE
GRIJEHE,
OBRAĆENJE,
MUKE
I
NEKE
DRUGE
NAKANE
KOJE
MI
DOĐU
U
MISLI.

A danas sam imao posebnu potrebu da molim Gospodina. Idući tjedan jedan moj dragi prijatelj nastavlja svoju životnu borbu sa svojim zlim duhovima, pogotovo zlim duhom alkohola. U zadnjih nekoliko mjeseci vodio je on žestoku borbu. I sve dublje je tonuo. MISLIO JE, MOŽDA
ONAKO
OHOLO
A
MOŽDA
I

BEZ
DOVOLJNO
SNAGE,
DA
ĆE
SE
PROBLEM
RIJEŠITI
SAM
OD
SEBE.
DA
ON
NEĆE
BAŠ
TREBATI
NEŠTO
POSEBNO
UČINITI
I
MIJENJATI
SE.
DA
ĆEMO
SE
MI
OKO
NJEGA
MOLITI
ZA
NJEGA,
ON
OTIĆI
PAR
PUTA
NA
MISU
I
PROBLEM
ĆE
BITI
RIJEŠEN.

NO, PROBLEM JE POSTAO VEĆI I VEĆI. SKORO DA JE DOŠLO DO RASPADA. No, tada s

e
mojem
prijatelju
smilovao Gospodin.
DAO
MU
SNAGE.
I uslišio molitve koje smo mi oko njega molili.

ALI, TEK KADA MU JE MOJ PRIJATELJ PRIZNAO DA JE NITKO I NIŠTA, DA SAM NE MOŽ
E NI
ŠTA,
DA
JE
POGRIJEŠIO
ŠTO
JE
MISLIO
DA
ĆE
SVE
SAM
RIJEŠITI,
DA
JE
TREBAO
IĆI
NA
BOLNIČKO
LIJEČENJE,
itd.

To je uvijek tako kod Gospodina. Kada mu priznamo da smo slabi, da sami ne možemo ništa, KADA

GA
TAKVI
POZOVEMO
U
POMOĆ,
ON
DOLAZI
NA
RAZNE
NAČINE
I
DIŽE
NAS
SA
DNA.
ALI,
MI
SMO
TI
KOJI
MORAMO
ČINITI
SVE.
PRIZNATI
SLABOST,
TRAŽITI
GOSPODINA
I
PREDATI
MU
SVE
U
RUKE
I
ČINITI
ONO
ŠTO
MOŽEMO
JER
ĆE
NAM
GOSPODIN
ZA
TO
DATI
DOVOLJNO

SNAGE.
NEĆE
TO
NITKO
DRUGI
UMJESTO
NAS.
NI
GOSPODIN
NEKIM
SVOJIM
ČAROBNIM
ŠTAPIĆEM.

TAKO ĆE SADA I MOJ PRIJATELJ, NEKA GA IDUĆIH DANA PRATI BOŽJI BLAGOSLOV.

Posebno su me danas dirnula čitanja iz BIBLIJE, BOŽJE RIJEČI. I poslije toga propovijed svećenika. GOVORIO JE O
SALAMONU
I
TOME
KAKO
JE
DOBIO
MUDROST
OD
BOGA.
I
O
ISUSOVIM
PRISPODOBAMA.
O
BISERU

I
BLAGU
ZA
KOJE
SE
ISPLATI
SVE
PRODATI
KAKO
BI
IH
SE
IMALO.
I
KAKO
SVI
MI
IMAMO
NEKI
BISER
U
ŽIVOTU
ALI
GA
MOŽDA
NE
PREPOZNAJEMO.
I
DA
BISERJE
NE
TREBA
BACATI
PRED
SVINJE
KOJE
GA
NE
ZNAJU
CIJENITI.

A POSEBNO JE SPOMENUO REČENICU DA BLAGOSLOVLJEN BIO GOSPODIN KOJI JE SVOJE
KRALJEVSTVO
OBJAVIO
MALENIMA.

A prije mise, kada sam ulazio u crkvu, svećenik koji je vodio misno slavlje, pozdravio se s jednom ženom i posebno sa jednim mladim čovjekom koji je sjedio kraj nje. Supruga i ja smo sjeli u red iza njih, nekoliko mjesta dalje. Ja sam bio dva mjesta dalje, iza tog čovjeka,

A ONO ŠTO SAM POSEBNO OSJETIO, BEZ DA SAM GA I POGLEDAO, BILA JE NEKA PR
EDANOST
GOSPODINU
KOJA
JE
IZLAZILA
IZ
NJEGOVIH
SKLOPLJENIH
RUKU, POGNUTOG
STAVA,
KLEČANJA, PRIGNUTE
GLAVE
PREMA
SKLOPLJENIM
RUKAMA.

I TADA SAM PRIMIJETIO DA SU MU RUKE KAO NEŠTO KRAĆE A PRSTI KOJE JE DRŽA
O SKL
OPLJENE
BILI

SU
MU
DJELOMIČNO
SKVRČENI.
TKO
ZNA
GDJE
I
KAKO
JE
TAJ
ČOVJEK POSTAO
INVALID,
MOŽDA
OD
ROĐENJA.

ALI S KAKVOM SE TAJ ČOVJEK PREDANOŠĆU MOLIO! KAKO JE TAJ ČOVJEK PONIZNO
STAJAO
PRED
GOSPODINOM!
A
MAJICAMA
MU
BILA
OBIČNA,
KRATKA,
NEKE
ŽUTE
BOJE.
NIJE
IMAO
NIKAKVO
ODIJELO,
FINU
KOŠULJU, ZLATNI LANČIĆ… OBIČNE
HLAČE
I
ŽUTA
MAJICA.

ALI ON JE TU STAJAO PONIZNO, MOLEĆIVO ALI ISTOVREMENO STRAŠNO RADOSNO. **I**
ODMAH
SU
MI
U
MISLI
DOŠLE
RIJEČI
"…ŠTO
SI
KRALJEVSTVO
SVOJE
OBJAVIO
MALENIMA."

A SUZE SU MI SAME POČELE TEĆI KADA SAM SE, GLEDAJUĆI NJEGA, SJETIO NEKIH L
JUDI
KOJE
ZNAM,
KOJI
IMAJU
PUNO
MATERIJALNIH
STVARI
ALI
NE
IDU
U
CRKVU,
NEMAJU
VJERE
ILI
IM
JE
SLABA,
NE
STOJE

PONIZNO
PRED
GOSPODINOM.
I
UŽIVAJU
U
NEKIM
PRAZNIM,
IZVANJSKIM
ZADOVOLJSTVIMA
KOJE
PRUŽAJU
MATERIJALNE
STVARI.
I
STALNO
SU
NEZADOVOLJNI,
NEMIRNI,
SRDITI
NA
SVE
I
SVAŠTA,
U
STALNOM
STRAHU
ZA
SEBE
I
DRUGE
OKO
SEBE.

A TAJ ČOVJEK NEMA NIŠTA OD ONOGA ŠTO MI LJUDI SMATRAMO DA JE VAŽNO. NEM
A ZD
RAVLJE,
NEMA
IZVANJSKU
LJEPOTU,

NEMA
MATERIJALNIH
STVARI.
NETKO
NEBITAN.

O, A DA STE VIDJELI TAJ OSMIJEH, TE OČI, KADA MI JE DAO RUKU, POGLEDAO ME ŠI
ROKIM
OSMIJEHOM
I
REKAO:
"BOŽJI
MIR
S
VAMA."

**IMAO SAM OSJEĆAJ DA SAM SE RUKOVAO SA ISUSOM. MA, S TIM ČOVJEKOM JE M
ORAO
BITI
GOSPODIN.
S
NJIM
ILI
U
NJEMU.**

A KAKO JE SAMO DIRLJIVO KLEKNUO. TOLIKO PONIZNO, SKVRČIO SE NA PODU NA K
OLJENIMA,
PRIGNUO
GLAVU
K
SKLOPLJENIM
RUKAMA
I
MOLIO
SE
GOSPODINU.

**PA NEKA MI SAMO NETKO KAŽE DA NEMA GOSPODINA. TAMO, U CRKVI ON JE KLEČ
AO IS
PRED
MENE.
POKAZIVAO
MI
JE
KAKO
SE
TO
RADI.**

I NE MOGU SE SJETITI NIKOGA POZNATOG KOJI BI MI POTVRDNO ODGOVORIO NA PI
TANJE
DALI
BI
SI
HTIO
ZAMIJENITI
ŽIVOTE

SA TIM
ČOVJEKOM.
ONAKO
HIPOTETSKI.
NE
ZNAM
DA
LI
BIH
I
JA.
ALI,
A
TO
MI
JE
POSEBNO
DRAGO
I
ZATO
SU
MI
ISTO
SUZE
TEKLE,
JA
ZNAM
DA
JE
ZA
TOGA
ČOVJEKA
GOSPODIN
PRIPREMIO
JEDAN
STAN
U
SVOJEM
KRALJEVSTVU.

JER TAJ ČOVJEK PRIMIO JE JAKO MALO TOGA DOBRA U SVOJEM OVOZEMALJSKOM ŽIVOTU.

A ZAŠTO ONDA TAJ ČOVJEK IDE U CRKVU, ZAŠTO TOLIKO VOLI I MOLI SE SVOJEM GOSPODINU
KADA
TU
NEĆE
DOBITI
NIŠTA
OD
ONOGA
ŠTO
MU
NEDOSTAJE
U
SVAKODNEVNOM
ŽIVOTU?
ILI
BAR
MI
DRUGI
MISLIMO
DA
MU
NEDOSTAJE
I
JER
NAM
GA
JE
ZBOG
TOGA
ŽAO.

MA NE NEDOSTAJE NJEMU NIŠTA, KOLIKO GOD JE TO NAMA DRUGIMA TEŠKO ZA S HVATITI.
ONA IMA
SVE
A
MI
MNOGI
NEMAMO
NIŠTA.
ON
IMA
SVOJEG
GOSPODINA
I
VIŠE
MU
NIŠTA DRUGO
NE
TREBA.
SVE
MU
DRUGO
GOSPODIN
NADODAJE
KAKO
MU
JE
POTREBNO. JER
PITI
I
JESTI
IMA
KOLIKO
TREBA, IMA
SIGURNO
GDJE
SPAVATI,
IMA ZA
OBUĆI, ITD.

**ALI, ON IMA, VIDIO SAM SVOJIM OČIMA I OSJETIO TO, TOLIKO RADOSTI U SEBI, TOLI KO
MIRA
I
ZADOVOLJSTVA,
NISAM
U
NJEMU
OSJETIO
NIKAKVI
STRAH
ILI
NEMIR,
NIKAKVU
SRDITOST,
OHOLOST,
ZAVIST.**

Pa zašto je onda nama ostalima, koji imamo sve ono što taj čovjek nema, tako teško biti miran, bez straha, zadovoljan i radostan, bez oholosti i licemjerja, zavisti, s ljubavlju prema svojim bližnjima i drugim ljudima oko sebe, itd.?

**Odgovor je vrlo jednostavan. Taj čovjek je Gospodinu predao svoj život i ne brine o nič emu
drugom.
Želi
biti
s
njim,
u**

njegovoj
blizini.
I
to
ga
ispunjava
i
čini
radosnim.
I
uživa
u
svakom
trenutku
svojeg
života.

Pa zamislite, koliko bi tek onda mi ostali mogli uživati u našim svakodnevnim životima
kada
bi
uživali
u
svima
darovima
koje
nam
je
Gospodin
dao,
obitelji,
materijalnim stvarima,
prijateljima,
poslu,
i
svemu
drugom,
a
SVOJ
ŽIVOT

**I
ŽIVOTE
SVOJIH
BLIŽNJIH
PREDALI
GOSPODINU
NA
UPRAVLJANJE.**

**JER TAJ ČOVJEK SE NE BAVI NIKAKVIM SPORTOM, NE VOZI NIKAKVI AUTO, NEMA Ž
ENU
I
DJECU,
VJEROJATNO
NE
IDE
NI
NA
POSAO.
ALI
JE
TAKO
RADOSTAN
I
ZADOVOLJAN.**

**KAKO BI TEK ONDA MOGLI BITI MI RADOSNI I ZADOVOLJNI KAD BI SVOJE ŽIVOTE P
REDALI
GOSPODINU,
S
PONIZNOŠĆU
I**

**STRPLJIVO
PODNOSILI
SVE
DOBRO
I
LOŠE
ŠTO
NAM
U
ŽIVOTU
DOLAZI.
JER
BI
BILI
SIGURNI
DA
ĆE
GOSPODIN
NA
KRAJU
SVE
OKRENUTI
NA
DOBRO.
I
OVDJE
NA
ZEMLJI
A
POGOTOVO
TAMO
ZA
KUDA
NAS
ON
SPREMA,
ZA
VJEČNI
ŽIVOT
U
BOŽJEM
KRALJEVSTVU. I
SAMO
BI
ČINILI
ONO**

ŠTO
PO
SVOJIM
DAROVIMA
I
MOŽEMO
ČINIT.
NIŠTA
VIŠE.

ZATO TE MOLIM GOSPODINE, DAJ DA TE SPOZNAMO KAO JEDINI BISER I JEDINO BLA
GO
ZA
KOJE
VALJA
DATI
SVE
U
ŽIVOTU
.
JER
TI
ĆEŠ
NAM
DATI
OSTALO.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.